

C/2023/54

9.10.2023

Kanne 31.7.2023 – Crédit agricole ym. v. SRB

(Asia T-456/23)

(C/2023/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Crédit agricole SA (Montrouge, Ranska) ja 55 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset Grainville ja M. Trabucchi)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- SEUT 263 artiklan nojalla kumoamaan yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2023 suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen laskennasta 2.5.2023 tehdyn yhteisen kriisintarkkailuneuvoston päätöksen (SRB/ES/2023/23) siltä osin kuin se koskee kantajia
- SEUT 277 artiklan nojalla toteamaan, että seuraavia kriisintarkkailuasetuksen⁽¹⁾, täytäntöönpanoasetuksen⁽²⁾ ja delegoidun asetuksen⁽³⁾ säännöksiä ei sovelleta:
- kriisintarkkailuasetuksen 69 artiklan 1 kohta, 69 artiklan 2 kohta, 70 artiklan 1 kohta ja 70 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
- delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 5, 6, 7 ja 20 artikla sekä liite I
- täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, koska kriisintarkkailuasetuksessa ja delegoidussa asetuksessa säädetyt yhteiseen kriisintarkkailurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen laskentamenetelmät eivät ota huomioon laitosten todellista kokoa ja niiden todellista riskiä, mistä on seurauksena, että niitä kohdellaan samalla tavalla kuin sellaisia muita laitoksia, joiden ominaisuudet ovat kuitenkin erilaisia.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska kriisintarkkailuasetuksessa ja delegoidussa asetuksessa säädetty ennakkollisten vakaussmaksujen järjestelmä perustuu arviointiin, joka keinotekoisesti huonontaa suurten ranskalaisten laitosten riskiprofiilia ja johtaa siten vakaussmaksun määrään, joka on suhteettoman suuri verrattuna kyseisistä laitoksista aiheutuvaan todelliseen riskiin.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen, koska kriisintarkkailuasetuksessa, delegoidussa asetuksessa ja täytäntöönpanoasetuksessa säädetty ennakkollisten vakaussmaksujen määrän laskentatapa ei anna pankeille mahdollisuutta ennakoita ja hallita niiden maksettavaksi tulevan vakaussmaksun määrää riittävän täsmällisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja tähän periaatteeseen sisältyvän perusteluvollisuuden laiminlyöntiin, koska riidanalaisessa päätöksessä ei ole otettu asianmukaisesti huomioon kaikkia riski-indikaattoreita. Tämä SRB:lle annettu delegoidun asetuksen 20 artiklan mukainen oikeus ottaa nämä kriteerit huomioon tai jättää ne huomiotta on lisäksi lainvastainen.

⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismiin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 255, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisintarkkailurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetusta (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen mukautuskertoimen vahvistamisessa. Kantajat vetoavat oikeudelliseen virheeseen, koska SRB on tukeutunut kriisinratkaisuasituksen useiden säännösten virheelliseen tulkintaan vahvistaessaan vuotuisen tavoitetason suuremmaksi kuin kriisinratkaisuasituksen 70 artiklan mukainen lopullisen tavoitetason yläraja 12,5 prosenttia. Kantajat katsovat joka tapauksessa, että kyseiset säännökset ovat itsessään virheellisiä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen peruuttamattomien maksusitoumusten käytön rajoittamisessa. Kantajat vetoavat oikeudelliseen virheeseen, koska SRB tukeutuu peruuttamattomien maksusitoumusten käyttöä koskevien säännösten virheelliseen tulkintaan yhtäältä rajoittaakseen niiden osuuden alle 30 prosentiksi ennakkollisista vakausmaksuista ja toisaalta rajatakseen ainoiksi vakuuksiksi käteisvakuudet, mikä jättää nämä säännökset vaille tehokasta vaikutusta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajat katsovat tältä osin, että myötäsykliisyys- ja maksuvalmiusriskit, joihin SRB on vedonnut peruuttamattomien maksusitoumusten käytön rajoittamiseksi, ovat perusteettomia, kun otetaan huomioon muun muassa peruuttamattomien maksusitoumusten ominaispiirteet ja niiden käytön asiayhteys.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantajat vetoavat siihen, että riidanalaisessa päätöksessä ei mainita täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti, minkä vuoksi olisi välttämätöntä yhtäältä rajoittaa peruuttamattomien maksusitoumusten käyttö enintään 22,5 prosenttiin ja toisaalta hyväksyä vakuuksiksi ainoastaan käteisvakuudet.